

سوره شوری (۴۲)

مکی و شامل پنجاه و سه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱)

عسق. (۲)

به این ترتیب خداوند توانای حکیم به تو و کسانی که قبل از تو بودند وحی می‌کند. (۳)
هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال اوست و (فقط) او بلندمرتبه و بزرگ است. (۴)
نزدیک است آسمان‌ها از بالای هم شکافته شوند و فرشتگان با ستایش، خداوندشان را بزرگ می‌شمارند و برای کسانی که در زمین هستند طلب آمرزش می‌کنند. بدانید که خدا آمرزنده و مهربان است. (۵)

و خدا مراقب کار کسانی است که غیر از او یاورانی برای خود گرفتند، تو وکیل آن‌ها نیستی. (۶)
قرآن عربی را این‌طور به تو وحی کردیم تا اهالی مکه و اطراف آن را از عواقب کارشان و از (عذاب) روزی که مردم جمع می‌شوند، و هیچ شکی در آن نیست، بترسانی. عده‌ای در بهشت خواهند بود و عده‌ای در آتش جهنم. (۷)

اگر خدا می‌خواست آن‌ها را يك امت می‌ساخت، ولی هر که را بخواهد داخل رحمتش می‌کند و کسانی که ظلم می‌کنند یار و یآوری ندارند. (۸)

آیا مددکارانی غیر از خدا برای خود گرفتند؟ در صورتی که مددکار واقعی خداست. اوست که مرده‌ها را زنده می‌کند و قادر به هر کاری است. (۹)

درباره هر چیز که در آن اختلاف داشتید، حکم آن با خدا است. خداوند من چنین خدایی است، پر او توکل کرده‌ام و به او رو می‌آورم. (۱۰)

آفریننده آسمان‌ها و زمین است. از جنس خودتان برای شما همسر، و برای چهارپایان جفت‌هایی آفرید. به این وسیله شما را در زمین زیاد می‌کند. هیچ چیز مثل او نیست، و او شنوا و بینا است. (۱۱)

خزانه‌های آسمان‌ها و زمین مال او است. روزی را برای هر کسی که بخواهد زیاد یا کم می‌نماید. او هر چیزی را می‌داند. (۱۲)

برای شما از دین همان چیزی را قانونگذاری کرد که نوح را به آن سفارش کرد، و همان چیزی است که به تو وحی کردیم، و همان چیزی است که ابراهیم و موسی و عیسی را به آن سفارش کردیم، که دین (دستورهای خدا) را اجرا کنید و در آن تفرقه نداشته باشید. این چیزی که مشرکین را به آن دعوت می‌کنی برایشان سخت است (نمی‌توانند دست از تفرقه‌هایشان بردارند). خدا هر کس را که بخواهد برای خود انتخاب می‌کند و هر کس را که به سوی او برگردد هدایت می‌نماید. (۱۳)

آن‌ها فقط بعد از این‌که حقیقت را دانستند از روی حسادت نسبت به هم دچار تفرقه شدند. اگر خداوندت قبلاً تا مدت معینی مهلت نداده بود، مسلماً درباره آن‌ها حکم شده بود. کسانی که بعد از آن‌ها وارث کتاب شدند، درباره آن دچار شك هستند. (۱۴)

تو مردم را به آن (اجرای دین و تفرقه نداشتن) دعوت کن و همان طور که به تو دستور داده شده در این کار استقامت داشته باش، و از دلخواه آنان پیروی مکن و بگو: من به هر کتابی که خدا نازل کرده ایمان دارم و به من دستور داده شده که بین شما به عدالت عمل کنم. صاحب اختیار ما و صاحب اختیار شما خداست. کارهای ما مال ما و کارهای شما مال شماست. بحثی بین ما نیست. خدا ما را جمع می کند و بازگشت ما پیش اوست. (۱۵)

افرادی که بعد از این که دعوت خدا را پذیرفتند درباره او بحث می کنند، دلیل های آنها پیش خداوندشان باطل است و مورد غضب خدا هستند و عذاب شدیدی دارند. (۱۶)

خداست که کتاب و وسیله سنجش (قانون) را به حق نازل کرد. از کجا می دانی شاید قیامت نزدیک باشد. (۱۷)

افرادی که به قیامت ایمان ندارند، آمدن آن را به تعجیل می خواهند (که هر چه زودتر بیاید)، و کسانی که ایمان دارند از آن می ترسند و می دانند که قیامت حق است. بدانید کسانی که درباره قیامت شك دارند و جدل می کنند در گمراهی شدیدی هستند. (۱۸)

خدا به بندگانش لطف دارد. به هر کسی که بخواد روزی می دهد، و خدا قوی و تواناست. (۱۹)

کسی که پاداش آخرت را بخواد پاداشش را اضافه می کنیم و کسی که (فقط) پاداش دنیوی را بخواد مقداری از آن را به او می دهیم ولی در آخرت نصیبی ندارد. (۲۰)

آیا شریکائی برای خدا دارند که قسمتی از دین را برای آنها قانونگذاری کنند که خدا اجازه آن را نداده؟ اگر سخن قطعی خدا نبود بین آنها حکم شده بود. کسانی که ظلم می کنند عذاب پردردی دارند. (۲۱)

افراد ظالم را می بینی که بخاطر کارهایی که کرده اند می ترسند، و عذاب بر آنها واقع می شود و افرادی که ایمان آوردند و کار درست کردند در باغ های بهشت هر چه بخواهند پیش خداوندشان دارند، این لطف بزرگی است. (۲۲)

این چیزی است که خدا به بندگانش که ایمان دارند و عمل صالح (درست و شایسته) کرده اند مژده می دهد. بگو: من برای راهنمایی کردنتان از شما مزدی غیر از دوستی خویشاوندان (یا تقرب به خدا) نمی خواهم. هر کس کار خوبی بکند نیکی او را اضافه می کنیم، چون خدا آمرزنده و قدرشناس است. (۲۳)

آیا می گویند که پیغمبر حرف های دروغی را به خدا افترا زده؟ اگر خدا بخواد بر قلب تو مهر می زند. خدا با کلمات خودش باطل را نابود و حق را ثابت می کند چون او آنچه را که در سینه ها است به خوبی می داند. (۲۴)

اوست که توبه بندگانش را می پذیرد و گناهان را عفو می کند و کارهایی را که می کنید می داند. (۲۵)

و دعای افرادی را که ایمان داشتند و کار درست کردند را اجابت می کند و از فضل خودش به آنها زیادت می دهد، در صورتی که افراد بی ایمان عذاب شدیدی دارند. (۲۶)

اگر خدا روزی را برای بندگانش زیاد کند، حتماً در زمین ظلم می کنند، ولی روزی را به قدری که می خواهد می دهد. او از طبیعت بندگانش آگاه و به آن بینا است. (۲۷)

اوست که باران را پس از آن که مردم ناامید شدند می فرستد و رحمتش را منتشر می کند. (فقط) او یاری کننده و ستوده است. (۲۸)

یکی از نشانه‌های خدا خلقت آسمان‌ها و زمین و حیواناتی است که در آن پراکنده اند، او هر وقت که بخواهد به جمع‌آوری همه آن‌ها توانا است. (۲۹)

هر مصیبتی که به شما می‌رسد به سبب کارهایی است که خودتان کرده‌اید، و خدا بسیاری از کارهای شما را می‌بخشد. (۳۰)

شما نمی‌توانید خدا را در زمین عاجز کنید. و غیر از خدا هیچ یار و یآوری برای شما وجود ندارد. (۳۱)

یکی از آیاتش کشتی‌های مثل کوه هستند که در دریا روانند. (۳۲)
اگر خدا بخواهد باد را از حرکت باز می‌دارد تا آن‌ها روی دریا بی‌حرکت بمانند. در این‌کار آیاتی برای صبوران سپاسگزار وجود دارد. (۳۳)

یا آن‌ها را به سبب کارهایی که کرده‌اند غرق می‌کند. خدا از بسیاری از کارها گذشت می‌کند. (۳۴)

افرادی که در مورد آیات ما بگومگو می‌کنند، بدانند که راه گریزی برایشان نیست. (۳۵)
آنچه به شما داده شده وسیله زندگی دنیاست، و آنچه پیش خداست برای مؤمنانی که به خدایشان توکل می‌کنند بهتر و ماندنی‌تر است. (۳۶)

مؤمنانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت اجتناب می‌کنند و وقتی عصبانی شدند گذشت می‌کنند. (۳۷)

افرادی که دعوت خداوندشان را اجابت کردند و نماز را به پا داشتند و کارشان را با مشورت بین خودشان انجام می‌دهند و از آنچه روزی آن‌ها کرده‌ایم انفاق می‌کنند. (۳۸)
کسانی که وقتی ظلمی به آن‌ها شد انتقام می‌گیرند، (بدانند که) جزای بدی، بدی مثل آن است، اما کسی که گذشت کند و کار را اصلاح کند پاداشش با خداست، چون خدا کسانی را که ظلم می‌کنند دوست ندارد. (۳۹ و ۴۰)

بر کسانی که مورد ظلم قرار گرفتند و انتقام گرفتند ایرادی نیست. (۴۱)
کسانی باید ملامت شوند که به مردم ظلم می‌کنند و در زمین به ناحق تجاوز می‌کنند، آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۴۲)

مسئلاً کسی که صبور باشد و گناه دیگران را ببخشد، کارش از کارهایی است که اراده‌ای قوی لازم دارد. (۴۳)

کسی را که خدا گمراه کند برایش یآوری نیست، و کسانی را که ظلم می‌کنند موقعی که عذاب می‌بینند می‌بینی که می‌گویند: آیا راهی برای بازگشت ما هست؟ (۴۴)

آن‌ها را در حالی که به جهنم عرضه می‌شوند می‌بینی که با ذلت سر تسلیم فرود آورده‌اند و از گوشه چشم نگاه می‌کنند. افراد باایمان می‌گویند: ضرر کنندگان افرادی هستند که خودشان و خانواده‌شان را در روز قیامت دچار ضرر و عذاب ابدی جهنم کرده‌اند. بدانید کسانی که ظلم می‌کنند به عذاب ابدی گرفتارند. (۴۵)

غیر از خدا یاورانی ندارند که به آن‌ها کمک کنند. کسی را که خدا گمراه کند، هیچ راهی برای او وجود ندارد. (۴۶)

قبل از این‌که روزی بیاید که از جانب خدا راه بازگشتی برای آن وجود ندارد، دعوت خداوندتان را اجابت کنید. آن روز هیچ پناهگاهی برای شما وجود ندارد و نمی‌توانید انکاری بکنید. (۴۷)

اگر قبول نکردند، ما تو را برای حفاظت از افراد نفرستاده‌ایم. وظیفه تو فقط رساندن پیام است. و وقتی ما از طرف خودمان رحمتی به انسان بچشانیم به خاطر آن شاد می‌شود، و اگر به علت کارهایی که کرده مصیبتی به او برسد ناسپاسی می‌کند، چون انسان طبیعتاً ناسپاس است. (۴۸) فرمانروایی آسمان‌ها و زمین مال خدا است. هر چه را بخواهد می‌آفریند، به هر کسی که بخواهد فرزند دختر می‌دهد، و به کسی که بخواهد پسر می‌دهد. (۴۹) یا پسر و دختر را با هم می‌دهد، و کسی را که بخواهد نازا می‌کند، چون او دانا و توانا است. (۵۰)

خدا با هیچ بشری صحبت نمی‌کند مگر به صورت وحی، یا از پشت مانعی، یا فرشته‌ای می‌فرستد که آنچه بخواهد با اجازه خدا به او وحی کند. چون خدا بلندمرتبه و حکیم است. (۵۱) به این ترتیب به فرمان خودمان روحی به تو وحی کردیم. تو نمی‌دانستی کتاب و ایمان چیست، ولی ما قرآن را نوری (وسیله هدایت) قرار دادیم و هر کس از بندگانتان را که بخواهیم به وسیله آن هدایت می‌کنیم. البته تو مردم را به راه راست هدایت می‌کنی. (۵۲) به راه خدا که تمام چیزهایی که در آسمان‌ها و زمین است مال اوست. بدانید که کارها به سوی خدا برمی‌گردد. (۵۳)